

การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

นนทศักดิ์ เอกสันต์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสถานภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 48 คน และประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว จำนวน 384 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวมีสถานภาพการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S อยู่ในระดับสูง โดยมีสถานภาพการบริหารจัดการด้านทักษะอยู่ในระดับสูงที่สุด (\bar{X} = 3.62) รองลงมา ด้านรูปแบบการบริหาร อยู่ในระดับสูง (\bar{X} = 3.56) ด้านค่านิยมร่วม (\bar{X} = 3.51) ด้านโครงสร้าง (\bar{X} = 3.43) ด้านกลยุทธ์ (\bar{X} = 3.43) และ ด้านระบบ (\bar{X} = 3.41) ลดหลั่นตามลำดับ และพบว่าความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยด้านการศึกษาประชาชนมีความพึงพอใจมากที่สุดอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.70) รองลงมา ด้านสวัสดิการสังคมทั่วไป อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.67) ด้านสาธารณสุข (\bar{X} = 3.50) ด้านที่อยู่อาศัยและจัดระเบียบชุมชน (\bar{X} = 3.44) ด้านนันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ (\bar{X} = 3.36) และ ด้านการส่งเสริมอาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.28)

คำสำคัญ : สถานภาพการบริหารจัดการองค์การ, ความพึงพอใจของประชาชน,
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว

* นักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Abstract

The objectives of this research were to 1) study management status of Tambon Administrative Organization according to McKinsey 7-S Framework, 2) study people's satisfaction with management of Tambon Administrative Organization to promote quality of life, and 3) propose management developing guidelines of Tambon Administrative Organization to promote people's quality of life. The sample group used for this research were 48 employees of Tambon Muangbua Administrative Organization and 384 people living in Tambon Muangbua Administrative Organization. Research tool was questionnaire. Statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research results were as follows; Tambon Muangbua Administrative Organization had management status according to McKinsey 7-S Framework in the high level as follows; Management status on skills was in the highest level ($\bar{X}=3.62$), followed by style ($\bar{X}=3.56$), shared values ($\bar{X}=3.51$), structure ($\bar{X}=3.43$), strategy and staff ($\bar{X}=3.43$), and system ($\bar{X}=3.41$). People were considerably satisfied with six-aspect management of Tambon Muangbua Administrative Organization to promote quality of life. People were most satisfied with education ($\bar{X}=3.70$), followed by general social welfares ($\bar{X}=3.67$), public health ($\bar{X}=3.50$), community organization and dwellings ($\bar{X}=3.44$), recreation and relaxation ($\bar{X}=3.36$), and occupational promotion ($\bar{X}=3.28$), respectively.

Key words: Organizational Management Status, People's Satisfaction, Tambon Muangbua Administrative Organization

บทนำ

กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนต่างได้รับผลกระทบ ซึ่งก่อให้เกิดทั้งโอกาสและอุปสรรคต่อความอยู่รอด และความสำเร็จขององค์กร ทำให้องค์กรต่างๆ มีการปรับตัวให้เข้ากับกระแสดังกล่าว ซึ่งในส่วนของภาครัฐได้ดำเนินการปฏิรูประบบราชการ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ หรือ ก.พ.ร. ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (2551 - 2555) โดยกำหนดให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการและวิธีการทำงานเพื่อยกระดับขีดความสามารถ และมาตรฐานการทำงานของหน่วยงานราชการให้อยู่ในระดับสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชน

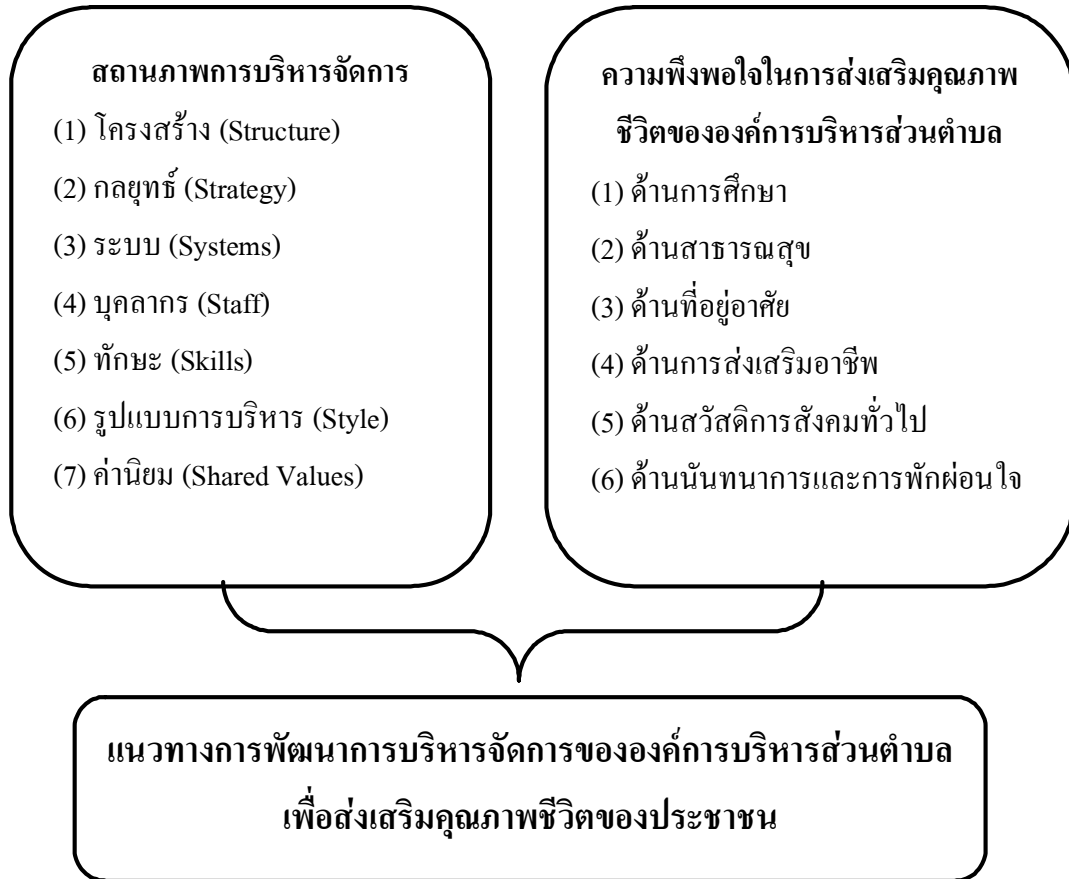
และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ มีขีดสมรรถนะสูง สามารถเรียนรู้ ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงโดยยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น ส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงการให้บริการประชาชนให้มีความหลากหลาย ได้รับการบริการที่สะดวก รวดเร็ว และสามารถปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยให้นำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับใช้ในการให้บริการรูปแบบต่างๆ รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

การบริหารราชการให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องมีเกณฑ์การประเมินกระบวนการทำงานและผลการปฏิบัติงานที่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ดังนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้ดำเนินโครงการศึกษาเพื่อยกระดับมาตรฐานการพัฒนาระบบราชการโดยมีเป้าหมาย เพื่อศึกษาและพัฒนาคุณภาพของระบบการบริหารจัดการภาครัฐตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยการพยายามหาแนวทาง และเครื่องมือการประเมินตนเองใหม่ๆ เข้ามา ปรับใช้เพื่อพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็น Balanced Scorecard (BSC), Malcolm Baldrige National Quality Award (MBNQA), Thailand Quality Award (TQA), Total Quality Management (TQM), Public Sector Management Quality Award (PMQA) และ McKinsey 7 s Framework ฯลฯ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำเครื่องมือการประเมินองค์การดังกล่าวมาปรับใช้ และพัฒนาองค์การภาครัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับมาตรฐานการพัฒนาระบบราชการ และเป็นแนวทางในการประเมินตนเองของส่วนราชการ และเป็นบรรทัดฐานการติดตาม และการประเมินผลการบริหารจัดการของส่วนราชการด้วย โดยแต่ละส่วนราชการจะสามารถนำเกณฑ์หมวดต่างๆ มาประเมินองค์การตนเอง เพื่อทราบว่าส่วนราชการของตนยังมีความบกพร่องในเรื่องใด จึงสามารถกำหนดวิธีการและเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดทำแผนปฏิบัติการ เพื่อปรับปรุงองค์การให้สมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งเครื่องมือทางการบริหารที่สามารถจะประเมินสถานภาพองค์การได้อย่างทั่วถึงนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจจะศึกษากรอบแนวคิด McKinsey 7-S Framework ซึ่งเป็นแนวคิดหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติว่าเป็นเกณฑ์ที่สามารถประเมินจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุงของกระบวนการทำงานและผลการปฏิบัติงานขององค์กรต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับเครื่องมือ McKinsey 7-S นี้ ได้รับการเผยแพร่เป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1980 โดย Thomas J. Peters and Robert H. Waterman Jr. ซึ่งได้ทำการค้นคว้าวิจัยและทดลองถึงลักษณะแห่งความเป็นเลิศในเชิงบริหาร 8 ประการของบริษัทอเมริกันชั้นนำของโลกที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์นั้น จะมีตัวแปรใดบ้าง และผลการค้นคว้าวิจัยพบว่า ความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ หรือการบริหารงานที่สัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันทั้งหมดอย่างน้อย 7 ตัว ได้แก่ โครงสร้าง กลยุทธ์ ระบบ ทักษะ บุคลากร รูปแบบการบริหาร และค่านิยมร่วม และการบริหารที่ดีนั้นควรใช้วิธีการ และเครื่องมืออะไรที่ทำให้องค์กรมีความคล่องตัว และตื่นตัวอยู่เสมอ หรือควรจะปฏิบัติต่อพนักงานอย่างไร จึงจะทำให้พนักงานมีความตั้งใจ และพร้อมใจกันในการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตให้กับองค์กร หรือควรจะทำโครงสร้างแบบใดจึงจะทำให้

องค์การสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ในปัจจุบันได้ทันท่วงที หรือควรที่จะเลือกใช้กลยุทธ์การขยายธุรกิจแบบใดจึงจะประสบความสำเร็จ

ฉะนั้น ผู้วิจัยมองว่า McKinsey 7-S เป็นเครื่องมือการบริหารรูปแบบใหม่ที่มีความเหมาะสมในการประเมินสภาพองค์การ ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 7 ตัว จะสามารถชี้ให้เห็นถึงตัวแปร หรือปัจจัยต่าง ๆ ที่จะเข้ามาสนับสนุน หรือเป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเดิมองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ขึ้นกับตำบลละเวียง และได้แยกตัวมาเป็นตำบลเมืองบัวในปี 2491 ต่อมาได้จัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อปี พ.ศ. 2539 ทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณสุขแก่ประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ตำบลเมืองบัว ซึ่งนับว่าเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดเล็ก มีทรัพยากรอย่างจำกัดในการบริหารการจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว คาดว่าจะช่วยแก้ไข้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดี และจะสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนในการรับบริการสาธารณสุข หากแต่ความสามารถในการบริหารจัดการองค์การขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวนั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ดังนั้น การประเมินสภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงสภาพการบริหารจัดการที่แท้จริงขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวในแต่ละด้านว่าเป็นอย่างไร และในสภาพการบริหารจัดการองค์การที่เป็นอยู่ดังกล่าวนี้ จะสามารถสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนในเรื่องการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชนว่าอยู่ในระดับใด ตลอดจนเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาการบริหารจัดการองค์การให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวให้เป็นองค์การที่มีคุณภาพการบริหารจัดการที่ดี และสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสถานภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยโดยมีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณซึ่งทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปทดสอบหาความเชื่อมั่น (Pre-test) กับประชากร จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ชุด

โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับเจ้าหน้าที่ และประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เมื่อได้แบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามด้วยวิธีการทางคณิตศาสตร์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha Cronbach Method) ซึ่งแบบสอบถามชุดที่ 1 เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ($\alpha = 0.98$) และแบบสอบถามชุดที่ 2 เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ($\alpha = 0.97$) ซึ่งแสดงว่าแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดมีความน่าเชื่อถือ เพราะว่าการหาความเชื่อมั่นตามวิธีการของ Cranach นั้นจะต้องได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป โดยผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Sciences for Windows) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้ค่าสถิติประเภท ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยสภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านโครงสร้าง มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) มีการปรับโครงสร้างและลำดับการบังคับบัญชาให้สั้นลงเพื่อสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกอยู่ในระดับสูง 2) มีการแบ่งงานตามความเชี่ยวชาญของบุคลากร และครอบคลุมพันธกิจขององค์การอยู่ในระดับสูง 3) องค์การมีการกำหนดขอบเขตของงานที่ชัดเจน และเข้าใจง่ายอยู่ในระดับปานกลาง 4) มีลักษณะการปฏิบัติงานตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรอย่างเคร่งครัดอยู่ในระดับปานกลาง 5) องค์การให้ความสำคัญกับการมุ่งเน้นการปฏิบัติงาน และมีอิสระในการตัดสินใจการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง 6) มีการทดลองเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการบริหารรูปแบบใหม่ ๆ ภายในองค์การ เพื่อผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายอยู่ในระดับสูง 7) มีการสื่อสารภายในองค์การมีประสิทธิภาพ ทำให้พนักงานและผู้บริหารทราบข้อมูลข่าวสารตลอดจนทิศทางขององค์การได้อย่างทั่วถึงอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านกลยุทธ์ มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกเพื่อหาจุดแข็ง และจุดอ่อนขององค์การอยู่ในระดับปานกลาง 2) มีการทบทวนแผนกลยุทธ์ อย่างสม่ำเสมอเมื่อพบว่ามีเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง 3) มีการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย ทิศทางและแผนกลยุทธ์ที่มีความสอดคล้องกับปัญหา และเชื่อมโยงกับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับสูง 4) ได้จัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินตามแผนกลยุทธ์ทุกครั้งอยู่ในระดับปานกลาง 5) มีการถ่ายทอดนโยบาย

และกลยุทธ์ขององค์การให้กับบุคลากรได้ทราบอยู่ในระดับปานกลาง 6) แผนกลยุทธ์ขององค์การมีการพัฒนา ปรับปรุงเพื่อให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับสูง 7) มีการติดตาม กำกับ ควบคุมและประเมินผลการดำเนินงานของแผนกลยุทธ์ เพื่อวัดผลความก้าวหน้า ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง

3. ด้านระบบ มีผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่สนับสนุนต่อการดำเนินงานภายในอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดการประสานงานทั้งภายใน และภายนอกองค์การอยู่ในระดับสูง 2) มีความสนใจที่จะนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับสูง 3) มีระบบการตรวจสอบ ทบทวนเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในอย่างมีประสิทธิภาพ และเท่าเทียมกันอยู่ในระดับปานกลาง 4) มีระบบการวัด วิเคราะห์และการจัดการความรู้ที่ทันสมัย และเหมาะสมกับสภาวะการณ์อยู่ในระดับปานกลาง 5) มีระบบการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ ๆ เสมออยู่ในระดับปานกลาง 6) มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรบุคคลตามมาตรฐานภาครัฐอยู่ในระดับสูง 7) มีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เปิดเผยและโปร่งใสอยู่ในระดับสูง

4. ด้านทักษะ มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) มีทักษะในการทำงานเป็นทีม ได้รับการยกย่อง และเคยได้รับรางวัลดีเด่นด้านผลงานอยู่ในระดับสูง 2) มีความสามารถในการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับสูง 3) มีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องมือ เทคนิคและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับงานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับสูง 4) บุคลากรสามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดีอยู่ในระดับสูง 5) บุคลากรมีความรู้ความสามารถ และสมรรถนะตรงกับงานที่ปฏิบัติอยู่ในระดับสูง 6) บุคลากรมีความสามารถในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดีและสามารถปฏิบัติงานแทนกันได้อยู่ในระดับสูง

5. ด้านบุคลากร มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) มีการกำหนดนโยบาย และบทบาทการบริหารทรัพยากรบุคคลไว้อย่างชัดเจน และเป็นลายลักษณ์อักษรอยู่ในระดับสูง 2) มีฐานข้อมูลของบุคลากร เช่น การวางแผนกำลังคน การสรรหา การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง และการพัฒนาคุณภาพบุคลากรอยู่ในระดับสูง 3) มีการสร้างระบบการเรียนรู้ของบุคลากร เช่น การฝึกอบรม การจัดให้มีห้องสมุด อินเทอร์เน็ต วารสาร หนังสือต่าง ๆ อย่างเพียงพออยู่ในระดับสูง 4) มีการเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถศึกษาต่อได้จนถึงระดับปริญญาเอกอยู่ในระดับปานกลาง 5) ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาและแลกเปลี่ยนความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของบุคลากรในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง 6) มีระบบการจัดอัตรากำลังคนกับความสามารถของบุคลากรที่เหมาะสมอยู่ในระดับสูง 7) มีการจัดทำคู่มือที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่มีรายละเอียด เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้จริงอยู่ในระดับปานกลาง

6. ด้านรูปแบบการบริหาร มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายข้อมีดังนี้ 1) ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดเป้าหมายโครงสร้างการบริหาร และการทำงานพร้อมทั้งวิสัยทัศน์ที่สามารถเชื่อมโยงกับสภาวะแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรมอยู่ในระดับสูง 2) ผู้บริหารมีนโยบาย เป้าหมาย และ

ทิศทางการทำงานที่สื่อสารให้บุคลากรได้รับทราบอย่างชัดเจนอยู่ในระดับสูง 3) ผู้บริหารมีความมุ่งมั่น โดยเป็นผู้ชี้ทิศทาง และสามารถกระตุ้นให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมกันของบุคลากรภายในองค์การอยู่ในระดับสูง 4) การปฏิบัติงานของผู้บริหารยึดตามระเบียบกฎเกณฑ์อยู่ในระดับสูง 5) ผู้บริหารในองค์การมีรูปแบบการบริหารงานแบบสั่งการอยู่ในระดับสูง 6) ผู้บริหารในองค์การมีรูปแบบการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมอยู่ในระดับสูง

7. ด้านค่านิยมร่วม มีผลการวิจัยอยู่ในระดับสูง โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีวัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อพฤติกรรมและเป็นแรงจูงใจของบุคลากรภายในให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับสูง 2) มีค่านิยมร่วมขององค์การ เป็นคำขวัญ หรือสโลแกน เพื่อให้ช่วยต่อการจดจำไปสู่การปฏิบัติอยู่ในระดับสูง 3) ค่านิยมร่วมที่ทันสมัยสอดคล้องสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเป็นเข้าใจทั่วทั้งองค์การอยู่ในระดับสูง 4) มีการจัดกิจกรรมสัมพันธ์เพื่อสร้างบรรยากาศความเป็นกันเองระหว่างบุคลากรภายในองค์การอยู่ในระดับสูง

ผลการวิจัยความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านการศึกษา มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเพื่อเป็นสถานที่รับเลี้ยงเด็กเล็กก่อนวัยเรียนอย่างเพียงพอและครอบคลุมทุกพื้นที่อยู่ในระดับมาก 2) มีการดูแลเรื่องอาหารเสริม (นม) อาหารกลางวันในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเพียงพอตามความต้องการของประชาชนอยู่ในระดับมาก 3) มีการเปิดบริการในระดับชั้นอนุบาล 1-3 ให้กับลูกหลานชาวบ้านในเขตตำบลได้มีโอกาสเรียนอย่างเพียงพออยู่ในระดับมาก 4) มีการจัดโรงเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อให้ลูกหลานชาวบ้านในพื้นที่ได้มีโอกาสเข้าเรียนอยู่ในระดับมาก 5) มีการให้การสนับสนุนให้นักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ได้เรียนฟรีมีอาหารกลางวันกับเครื่องแต่งกายอุปกรณ์การเรียน ฯลฯ ให้อย่างทั่วถึงอยู่ในระดับมาก 6) มีการจัดหาสื่อการเรียนการสอนสมัยใหม่มาใช้ในโรงเรียนที่อยู่ในพื้นที่ความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก 7) มีการให้เงินอุดหนุนให้นักเรียนอย่างทั่วถึงในการออกทัศนศึกษา ค่าค่ายลูกเสือ เนตรนารีอยู่ในระดับปานกลาง 8) มีการสนับสนุนงบประมาณให้โรงเรียนอย่างเพียงพอเพื่อใช้ในการดำเนินโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง 9) มีการปรับปรุงพัฒนาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สะอาดน่าอยู่ อยู่ในระดับมาก

2. ด้านสาธารณสุข มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการส่งเสริมผลักดันให้ประชาชนในเขตตำบลฯ ให้มาร่วมออกกำลังกาย เช่น เต้นแอโรบิคอยู่ในระดับมาก 2) มีการจัดตั้งศูนย์สาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน (อสม.) ที่ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อใช้เป็นแหล่งรวมของเจ้าหน้าที่และประชาชนใช้ในการจัดทำกิจกรรมเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง 3) มีการส่งเสริมการพัฒนาความรู้ความสามารถของ อสม.ประจำหมู่บ้านอย่างทั่วถึงและ

เท่าเทียมกันโดยการฝึกอบรมเป็นประจำอยู่ในระดับปานกลาง 4) อสม.ประจำหมู่บ้านได้ออกทำหน้าที่ให้ความรู้เยี่ยมเยียนชาวบ้านอย่างทั่วถึง เพื่อให้รู้จักวิธีการดูแลรักษาสุขภาพเบื้องต้น เช่น ความดันโลหิต เบาหวาน ฯลฯ อยู่ในระดับมาก 5) การรณรงค์ให้ชาวบ้านในพื้นที่ช่วยกันป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อโรค เช่น ไข้เลือดออก ไข้หวัด 2009 ฯลฯ อยู่ในระดับมาก 6) มีการจัดการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อครอบคลุมทุกพื้นที่ เช่น ป้องกันกำจัดยุงลาย การดูแลโรคคอหอยพอกโรค เป็นต้น อยู่ในระดับมาก 7) มีการจัดเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง 8) มีการรณรงค์การฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรคต่างๆ ให้เด็กและเยาวชนอย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกพื้นที่ในเขตตำบลอยู่ในระดับปานกลาง 9) มีการให้บริการรักษาพยาบาล ตรวจผู้ป่วยโรคเบาหวาน ความดันโลหิตอย่างทั่วถึงและเพียงพออยู่ในระดับมาก

3. ด้านที่อยู่อาศัยและจัดระเบียบชุมชน มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการจัดสร้างที่อยู่อาศัยให้ผู้ยากจนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ อย่างเท่าเทียมกัน เช่น คนชรา เด็กกำพร้า ผู้พิการ ที่ไม่มีที่อยู่อาศัย อยู่ในระดับปานกลาง 2) มีการปรับปรุงแหล่งที่อยู่อาศัยในแหล่งชุมชนแออัดให้เป็นระเบียบ สะอาด เข้าออกสะดวก ปราศจากขยะ น้ำเน่าเสีย กลิ่นอันไม่พึงประสงค์อยู่ในระดับปานกลาง 3) มีการจัดหาแหล่งน้ำประปา ไฟฟ้าที่เพียงพอและมีคุณภาพให้ชาวบ้านในทุกพื้นที่ของตำบลอยู่ในระดับมาก 4) มีการซ่อมแซมบ้านให้กับผู้ยากจนโดยไม่เลือกปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง 5) มีการตั้งจุดตรวจที่ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อลดอุบัติเหตุ/บริการประชาชน ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ เป็นต้นอยู่ในระดับมาก 6) มีการฝึกอบรม ทบทวนป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และสนับสนุนการดำเนินงานของศูนย์ อปพร. อยู่ในระดับมาก 7) มีการเฝ้าระวังตึกราบานช่อง ให้มีความเป็นระเบียบ สะอาด ปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านการส่งเสริมอาชีพ มีผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการจัดฝึกอบรมอาชีพให้กับกลุ่มสตรีในเขตตำบลอย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง 2) มีการให้เงินอุดหนุน กลุ่มอาชีพต่างๆ ในหมู่บ้านอย่างเท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ เช่น กลุ่มน้ำพริก กลุ่มทอผ้าไหม ฯลฯ อยู่ในระดับปานกลาง 3) มีการจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน และการดำเนินงานเครือข่ายให้ประชาชนในพื้นที่ อยู่ในระดับปานกลาง 4) มีการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงพึ่งตนเองให้ชาวบ้านในพื้นที่อย่างเพียงพอ เช่น เลี้ยงกบ ปลา ไก่ไข่ อยู่ในระดับมาก 5) มีสนับสนุนเงินกู้ยืมโครงการเศรษฐกิจชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง 6) มีการอุดหนุนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบลเมืองบัวอยู่ในระดับมาก 7) มีการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุ ทำงานประกอบอาชีพหรือผลิตสิ่งของโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง

5. ด้านสวัสดิการทั่วไป มีผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการจัดเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุในหมู่บ้านอย่างครบถ้วนเสมอภาคอยู่ในระดับมาก 2) มีการจัดเบี้ยยังชีพให้กับผู้พิการในหมู่บ้านอย่างครบถ้วนเสมอภาคอยู่ในระดับมาก 3) มีการจัดเบี้ยยังชีพช่วยเหลือผู้ป่วย เอดส์และเด็กที่ได้รับผลกระทบครอบคลุมในพื้นที่ตำบล อยู่ในระดับมาก 4) มีการให้การช่วยเหลือ

เด็กกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตไม่มีที่พึ่งพิงอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับปานกลาง 5) มีดำเนินการช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์แก่ประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากสาธารณภัยอย่างเท่าเทียมกันและไม่เลือกปฏิบัติ เช่น ไฟไหม้ น้ำท่วม ภัยธรรมชาติอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก 6) มีการจัดเงินอุดหนุนสมาคมฌาปนกิจสงเคราะห์ในตำบลอย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง

6. ด้านนันทนาการและการผ่อนคลายใจ มีผลการวิจัยอยู่ในระดับปานกลาง โดยผลการวิจัยรายชื่อมีดังนี้ 1) มีการจัดให้มีสนามกีฬาอย่างทั่วถึงและครอบคลุมทุกพื้นที่ อาทิ การจัดหาอุปกรณ์กีฬา การก่อสร้าง บำรุงรักษาสนามกีฬาให้ประชาชนในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง 2) มีการจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะให้ประชาชนในพื้นที่อย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง 3) มีจัดโครงการแข่งขันกีฬาต่าง ๆ เช่น สัมพันธ์ภายในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก กีฬาเชื่อมความสามัคคี 6 หน่วย งานเฉลิมพระเกียรติ อยู่ในระดับมาก 4) มีการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์การกีฬาให้กับหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน มีแนวทางพัฒนา ดังนี้

1. ด้านการศึกษา การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรกำหนดกลยุทธ์วางแผนการดำเนินการจัดให้มีการจัดการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา บุคลากรครูของโรงเรียนให้เพียงพอต่อการให้บริการ และเสริมอุปกรณ์การศึกษาเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้กับเด็กใช้ในการเรียน รวมทั้งต้องอุดหนุนงบประมาณให้กับโรงเรียนมากกว่านี้

2. ด้านสาธารณสุข การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดระบบให้อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.) ออกให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน จัดตั้งศูนย์แพทย์ชุมชน และจัดแพทย์คอยให้บริการประชาชนในพื้นที่ และควรมีการจัดหน่วยบริการแพทย์เคลื่อนที่ไปบริการประชาชนในตำบล

3. ด้านที่อยู่อาศัยและจัดระเบียบชุมชน การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรดำเนินการให้การดูแลการจัดเก็บขยะให้รวดเร็วมากยิ่งขึ้นและให้มีการรณรงค์รักษาความสะอาด การขุดลอกลำน้ำคูคลองที่ตื้นเขิน เพื่อให้น้ำไหลสะดวกและป้องกันน้ำท่วม รวมทั้งให้มีการจัดสร้างที่อยู่อาศัยให้ผู้ยากจนที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เช่น คนชรา เด็กกำพร้า ผู้พิการ ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยให้มากขึ้น และควรมีการเผื่อรางวัลดีกรบ้านช่อง ให้มีความเป็นระเบียบ สะอาด และปลอดภัยให้กับประชาชน

4. ด้านการส่งเสริมอาชีพ การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมอาชีพพื้นบ้านจากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้มากขึ้น ควรส่งเสริมการตลาด เพิ่มช่องทางในการจัดจำหน่ายสินค้าที่ผลิตในหมู่บ้านให้สูงขึ้น เพิ่มการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้ารับการฝึกอบรมอาชีพด้านการเกษตรให้ทั่วถึง และควรจัดให้มีส่งเสริมอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ ให้มีอาชีพเสริม ให้มีรายได้

5. ด้านสวัสดิการทั่วไป การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอในการช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กกำพร้า ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้เสมอภาคและทั่วถึง รวมทั้งอาจจะเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และควรจัดเงินอุดหนุนสมาคมอาปนกิจสงเคราะห์ในตำบลให้ทั่วถึงมากกว่านี้

6. ด้านนันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีศูนย์กีฬาในหมู่บ้าน และจัดสร้างสวนสาธารณะ สนามเด็กเล่นในหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนได้ใช้พักผ่อนหย่อนใจ และควรให้การสนับสนุนการออกกำลังกายเดินแอโรบิคอย่างต่อเนื่อง มีการจัดกิจกรรมออกกำลังกายที่เหมาะสมให้กับผู้สูงอายุได้ออกกำลังกาย

บทสรุป

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน กรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวมีสภาพการบริหารจัดการตามกรอบแนวคิด McKinsey 7-S อยู่ในระดับสูง เมื่อแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุดจะได้ ดังนี้ ด้านทักษะ ด้านรูปแบบการบริหาร ด้านค่านิยมร่วม ด้านโครงสร้าง ด้านกลยุทธ์ และ ด้านระบบ และพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิต ทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับสูงสุดไปน้อยสุดจะได้ ดังนี้ ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการสังคมทั่วไป ด้านสาธารณสุข ด้านที่อยู่อาศัยและจัดระเบียบชุมชน ด้านนันทนาการและการพักผ่อนหย่อนใจ และ ด้านการส่งเสริมอาชีพ

ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

จากผลการวิจัยพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว มีสภาพการบริหารจัดการที่ดีอยู่ในระดับสูง แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีสิ่งที่ยังต้องการต้องพัฒนาและรักษาคุณภาพการดำเนินงานไว้ให้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารและหัวหน้าส่วนงานควรกระจายอำนาจตัดสินใจและเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เสนอความคิดเห็นหรือแนวความคิดใหม่ ๆ และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย อันจะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

2. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวควรมีวิเคราะห์สภาวะการณ์ปัจจุบันขององค์การก่อนการ

จัดทำแผนงานทุกครั้ง เพื่อนำผลวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคด้านการบริหารจัดการ องค์การบริหารส่วนตำบลมากำหนดภารกิจหลักด้านการจัดการองค์การให้สอดคล้องกับปัญหา และสภาวะแวดล้อมด้านต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3. จัดหาทุนสนับสนุนให้มีการพัฒนาบุคลากรอยู่เสมอ โดยการสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้าน ทรัพยากรบุคคลอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกอบรม สัมมนาวิชาการ ศึกษาดูงานนอกสถานที่ รวมทั้ง ส่งเสริมการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือให้รางวัลกระตุ้นหรือจูงใจให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ เป็นต้น ซึ่งจะส่งผลให้งานบรรลุตามเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัวควรจัดระบบติดตามและประเมินผลเพื่อวัดผลการทำงาน ของบุคลากร และการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อช่วยชี้ จุดอ่อนในการบริหารงาน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงพัฒนาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กิติมา ปรีดีดีลิก. (2529). *ทฤษฎีการบริหารองค์การ*. กรุงเทพฯ: ชนะการพิมพ์
- ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2539). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2533). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- (2541). *ทฤษฎีองค์การและการออกแบบ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- (2539). *องค์การและการบริหาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิรมล กิติกุล. (2542). *องค์การและการจัดการ*. กาญจนบุรี: คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- เนตรพัฒนา ยาวีราช. (2550). *การจัดการสมัยใหม่: modern management*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์บริษัททริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2537). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: พรานนก การพิมพ์.
- (2542). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภา จำกัด.
- วีระชัย ตันติวีระวิทยา. (2537). *ต้นตอหาความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด.
- ศิริรัตน์ ชุณหคล้าย. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์*. นนทบุรี: บริษัท ออฟเซ็ทเพรส จำกัด.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2539). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทวิสิทธิ์พัฒนา จำกัด.
- (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- สมคิด บางโม. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัทจูนพับลิชชิง.
- สมบูรณ์ ศิริสรวิรัฐ. (2546). *ทฤษฎีองค์การและการจัดการ*. นครปฐม: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

วารสารวิทยบริการ

การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล

ปีที่ ๒๓ ฉบับที่ ๒ พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๕

นันทศักดิ์ เอกสันต์

- สมพงษ์ เกษมสิน. (2526). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมยศ นาวิการ. (2533). *การบริหารเพื่อความเป็นเลิศ*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจเทรดดิ้ง.
- _____. (2531). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจเทรดดิ้ง
- _____. (2538). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: นวสาสน์ จำกัด.
- สมบูรณ์ ศิริสรธรรัฐ. (2546). *ทฤษฎีองค์การและการจัดการ*. นครปฐม: ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล และคณะ. (2540). *เปรียบเทียบแบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลก ทุก 100 ตัวชี้วัด และ 26 ตัวชี้วัด*. เชียงใหม่: โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่.
- สุวัฒน์ มหัตนรินทร์กุล ปิทธิรศ ศิลปกิจ และวนิดา พุ่มไพศาลชัย. (2541). *คุณภาพชีวิตของคนไทยในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ*. เชียงใหม่: โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่.
- Thomas J. Peter, & Robert H. Waterman, Jr. (1982). *In search of excellence: Lesson from America's Best-Run Companies*. New York: Haper & Row, Publishers.
- UNESCO. (1993). *Indicators of environmental quality and quality of life*. Reports and Papers in Social Sciences. No. 38 UNESCO.
- _____. (1981). *Quality of life: An orientation to population education*. Bangkok: UNESCO.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล นายนันทศักดิ์ เอกสันต์

วัน เดือน ปี เกิด 2 สิงหาคม 2529

สถานที่เกิด จังหวัดสุรินทร์, ประเทศไทย

ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี 6 ประโยค, พ.ศ.2548
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พ.ศ. 2547-2552
พุทธศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยมหิดล, พ.ศ. 2552 - 2554
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์)

ที่อยู่ 73 หมู่ 3 หมู่บ้านชาด
ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี
จังหวัดสุรินทร์ 32190

E-mail: Toey_jomyut@hotmail.com
